

...

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Kfv.V. 35.268/2024/5.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke

Ságiné dr. Márkus Anett előadó bíró

dr. Márton Gizella bíró

dr. Demjén Péter bíró

dr. Stefancsik Márta bíró

A felperes: felperes1 Kft.

(cím1)

A felperes képviselője: dr. Uzonyi Ügyvédi Iroda (ügyintéző:

dr. Uzonyi Yvette ügyvéd)

(cím2)

Az alperes: Agrárminiszter

(cím3)

Az alperes képviselője: dr. Kovács Kond Ügyvédi Iroda

(ügyintéző: dr. Kovács Kond ügyvéd)

(cím4)

A per tárgya: agrártámogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes 11. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Debreceni Törvényszék 3.K.700.744/2024/9. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Debreceni Törvényszék 3.K.700.744/2024/9. számú ítéletét hatályon kívül helyezi, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 63.500 (hatvanháromezer-ötszáz) forintban, az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét 38.100 (harmincnyolcezer-egyszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felperes 2022. május 12-én termeléshez kötött anyatehéntartás-támogatás kifizetése iránti kérelmet nyújtott be a Magyar Államkincstárhoz (a továbbiakban: elsőfokú hatóság) 84 egyed vonatkozásában a termeléshez kötött közvetlen támogatások igénybevételének szabályairól szóló 9/2015. (III. 13.) FM rendeletre (a továbbiakban: Jogcímrendelet) hivatkozással.

[2] A felperes 2023. február 24-én jelentett be szaporítási eseményt a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatalnak (NÉBIH); eszerint az állományába tartozó 80 tehénnel háremszerűen pároztatta a 35007 és a 35491 központi lajstromszámú bikát 2022. május 1. és 2022. december 31. között.

[3] Az elsőfokú hatóság a 2023. május 25-én hozott 3446811656 számú határozatával (a továbbiakban: elsőfokú határozat) – a támogatási összeg tekintetében – elutasította a felperes támogatási kérelmét és 5.322.508 forint áthúzódó szankció kiszabásáról rendelkezett. Megállapította, hogy a kérelem 4 egyed tekintetében megfelel, míg 80 egyed tekintetében nem felel meg a támogatási feltételeknek. Rögzítette, hogy a megfelelt egyedek után megállapított támogatási összegből, 266.125 forintból, a meg nem felelt állatokra számított közigazgatási szankció miatt a teljes összeg, 266.125 forint levonásra kerül. Döntésének indokolásában a Jogcímrendeletre hivatkozott, valamint az Egységes Nyilvántartási és Azonosítási Rendszer (a továbbiakban: ENAR), a Tenyészet Információs Rendszer (a továbbiakban: TIR) adatbázisban és a Termékenyítési Rendszerben (a továbbiakban: TER) megtalálható adatok figyelembevételével lefolytatott adminisztratív ellenőrzés megállapításaira.

[4] A birtokon tartás első napját 2022. május 13., míg utolsó napját 2022. november 13. napjában határozta meg. Hivatkozott az 1306/2013/EU európai és tanácsi rendeletnek az integrált igazgatási és ellenőrzési rendszer, a kifizetések elutasítására és visszavonására vonatkozó feltételek, valamint a közvetlen kifizetésekre, a vidékfejlesztési támogatásokra és a kölcsönös megfeleltetésre alkalmazandó közigazgatási szankciók tekintetében történő kiegészítéséről szóló, a Bizottság 640/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletének (a továbbiakban: 640/2014/EU rendelet) 30. cikk (4) bekezdés e) pontjára; a közös agrárpolitika keretébe tartozó támogatási rendszerek alapján a mezőgazdasági termelők részére nyújtott közvetlen kifizetésekre vonatkozó szabályok megállapításáról szóló 1307/2013/EU Európai Parlamenti és Tanácsi Rendelet kiegészítéséről és a X. mellékletének módosításáról szóló, a Bizottság 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendeletének 53. cikk (4) bekezdésére; a tartási helyek, a tenyészetek és az ezekkel kapcsolatos egyes adatok országos nyilvántartási rendszeréről szóló 119/2007. (X. 18.) FVM rendeletre és a szarvasmarha fajok egyedeinek jelöléséről, valamint egységes nyilvántartási és azonosítási rendszeréről szóló 99/2002. (XI. 5.) FVM rendeletre.

[5] A szabályozásra figyelemmel rögzítette, hogy az állatokkal kapcsolatos olyan eseményeket, mint a születések, az elhullások és az állatmozgások, adott határidőn belül be kell jelenteni a számítógépes adatbázisba, mely határidő be nem tartása az érintett állat tekintetében meg nem felelésnek minősül. Kitért arra is, hogy az arányosság biztosítása érdekében és a tagállam által meghatározott egyéb jogosultsági feltételek sérelme nélkül azonban az érintett állatokat közigazgatási szankciók alkalmazása nélkül támogatásra jogosultnak kell tekinteni, amennyiben az állatokkal kapcsolatos esemény késedelmes bejelentése a birtokon tartási időszak kezdete, vagy egy adott referencia időpont előtt történt. A referencia időpontot a termeléshez kötött anyatehén tartás támogatása esetében a birtokon tartás megkezdésének első napjában rögzítette.

[6] Összegezve rögzítette, hogy a 640/2014/EU rendelet 30. cikke szerint tehát a kérelmezett állatot meg nem feleltnak kell tekinteni, amennyiben arra vonatkozóan a birtokon tartás megkezdésének első napját követően a NÉBIH számítógépes adatbázisa felé történő bejelentése elkésztett vagy módosított. A jelen esetben azt, hogy a szaporítási esemény bejelentése elkésztett, a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésében meghatározott határidő alapulvételével állapította meg. A szankció alkalmazása kapcsán utalt arra, hogy amennyiben a nem meghatározott állatok száma több, mint 3, úgy a meghatározott egyedek száma alapján

megállapított támogatási összeget a 640/2014/EU rendelet 31. cikk (2) bekezdése alapján csökkenteni kell. Mivel a jelen esetben a szankció mértéke meghaladja az 50 %-ot, nem jár támogatás, és a nem meghatározott állatok száma alapján áthúzódó szankció kerül kiszabásra, melyet a tárgyévét követő 3 naptári éven belül kell levonni.

[7] Az elsőfokú határozattal szemben előterjesztett fellebbezésében a felperes többek között kifejtette, hogy az elsőfokú hatóság nem indokolta meg, hogy a termékenyítésre vonatkozóan mire alapozza a szankcionálás lehetőségét. Álláspontja szerint a 2022. évi támogatás vonatkozásában a termékenyítésnek 2021. évi időszakban kell megtörténnie, és az ellést a borjak fülszámozása kapcsán határidőben bejelentette, az anyaállatok birtokon tartása az ENAR-ból megállapítható. A 2022. december 31. napja utáni bejelentésnek a 2023. évi ellések szempontjából van jelentősége. Hangsúlyozta, hogy a termékenyítésre vonatkozó adminisztratív késedelem egyébként sem teszi lehetővé a szankció megállapítását, erre tekintettel nem lehet állategyedet meg nem határozottnak tekinteni. A Jogcímrendelet 23. §-ában felsorolt EU rendeletek egyike sem tartalmaz olyan rendelkezést, amely az állatok termékenyítésével kapcsolatos adminisztrációs késedelmet a szankcionálás alapjául szolgáló eseménynek minősítené.

[8] A felperes fellebbezése folytán eljáró alperes a 2024. március 4-én hozott EUJF/1087/2024. iktatószámú másodfokú határozatával (a továbbiakban: alperesi határozat) helybenhagyta az elsőfokú határozatot.

[9] Határozatát egyebek között a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésére, 11. § (1) bekezdés d) pontjára, a 99/2002. (XI. 5.) FVM rendelet (a továbbiakban: ENAR rendelet) 19. § b) pontjára, a mezőgazdasági, agrár-vidékfejlesztési, valamint halászati támogatásokhoz és egyéb intézkedésekhez kapcsolódó eljárás egyes kérdéseiről szóló 2007. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Eljárási tv.) 26. § (3) bekezdés 4., 39., 41. pontjaira, (6) bekezdésére, 38. § (7) – (8) bekezdésére, 41. § (6) bekezdésére, 43/A. §-ára, 46. § (1) – (2) bekezdésére, 47. § (1) – (3) és (5) bekezdéseire, 57/A. § (1a) és (4) bekezdésére, 57/C. § (1) és (4) bekezdésére, az állattenyésztésről szóló 188/2019. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 188/2019 Korm. rendelet) 4. § (2) bekezdésére, a 640/2024/EU rendelet 30. cikk (4) bekezdés e) pontjára, 31. cikkére alapította.

[10] Határozatának indokolása szerint a felperes nem tett eleget a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésében foglaltaknak, mert a kérelmezett egyedek közül 80 egyed vonatkozásában késedelmesen, határidőn túl, csak 2023. február 24-én tett eleget a szaporítási esemény bejelentési kötelezettségének.

[11] Hangsúlyozta, hogy az elsőfokú hatóság 2022. december 12-én tájékoztató levélben (a továbbiakban: tájékoztató levél) tájékoztatta arról a felperest, hogy a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontja és (1c) bekezdése alapján az a termelő jogosult anyatehéntartás-támogatásra, aki gondoskodik az állattenyésztésről szóló kormányrendeletben foglaltak szerinti apaállat-használatról, a támogatásra bejelentett állományában központi lajstromszámmal ellátott, támogatható fajtájú tenyészbikát vagy mélyhűtött spermát, petesejtet vagy embriót használ, valamint tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejárta között történt ellésekhez tartozó termékenyítéseket (fedeztetéseket), a szabad és háremszerű párosztatásokat és az embrió átültetéseket a TER-ben erre a célra rendszeresített bizonylaton a

NÉBIH felé hibátlanul bejelenti. A tájékoztató levél ellenére a bejelentés megtételére késedelmesen került sor, ami nem értékelhető a felperes javára és mindezekre tekintettel a támogatás kifizetése iránti kérelem elutasítása indokolt volt.

[12] A fellebbezésben előadottakra kiemelte, hogy az elsőfokú hatóság köteles vizsgálni az Európai Parlament és a Tanács 1306/2013/EU rendelete (2013. december 17.) a közös agrárpolitika finanszírozásáról, irányításáról és monitoringjáról és a 352/78/EGK, a 165/94/EK, a 2799/98/EK, a 814/2000/EK, az 1290/2005/EK és a 485/2008/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (a továbbiakban: 1306/2013/EU rendelet) 64. cikk (2) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságát. A felperes azonban nem csatolt fellebbezéséhez olyan dokumentumot, amellyel a 1306/2013/EU rendelet 64. cikk (2) bekezdés d) pontjának alkalmazhatóságát igazolta volna (eszerint nem szabható ki igazgatási szankció, amennyiben az érintett személy igazolni tudja az illetékes hatóság számára, hogy nem felelős a meg nem felelésért, illetve ha az illetékes hatóság más módon meggyőződhetett arról, hogy az érintett személy nem hibáztatható).

A kereseti kérelem és a védirat

[13] A felperes keresetlevelet terjesztett elő az alperesi határozattal szemben, amelyben kérte a határozat jogszerűségének bírósági felülvizsgálatát. Elsősorban visszautalt a fellebbezésében foglaltakra, amelyben sérelmezte, miszerint nem került meghatározásra, hogy a termékenyítés esetén min alapul a szankcionálás lehetősége, ugyanis álláspontja szerint erre hivatkozással állategyedek nem lehet meg nem határozottnak tekinteni, az ellést a borjak fűlszámozása alapján határidőben bejelentette, az anyaállatok birtokon tartása pedig az ENAR-ból megállapítható. Előadta, hogy a Jogcímrendelet perben releváns 11. § (1) bekezdés d) pontja a támogatásnak azt a feltételt szabja, hogy a termelő gondoskodik egyebek mellett a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá között történt ellésekhez tartozó termékenyítések (fedeztetések), szabad és háremszerű pároztatások és embrió-átültetések központi adatbázisban történő regisztrációjáról. Idézte a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdését is. Álláspontja szerint tévedett az alperes, amikor ehhez képest további feltételeket írt elő, vagyis, amikor nem csak a tárgyévi birtokon tartási időben történt ellésekhez tartozó termékenyítések (fedeztetések), szabad és háremszerű pároztatások és embrió-átültetések központi adatbázisban történő regisztrációját kérte számon a felperesen.

[14] A keresetben foglalt hivatkozása szerint az ENAR nyilvántartásban az egyedek feltüntetésre kerültek a felpereshez kapcsolódóan, a 84 egyeddel – amelyekre a támogatási kérelmet benyújtotta - rendelkezett az ENAR nyilvántartásban és a támogatás nem adminisztratív feltételek, hanem megvalósult ellések esetén illeti meg. Köztudott a szarvasmarha vemhességi ideje (279-290 nap), amelyre tekintettel a 2022. január 1-je és november 12-e között született borjak esetében a termékenyítésnek legkésőbb 2021. március közepe és 2022. január vége között meg kellett történni, és azokat be kellett jelenteni. A Jogcímrendelet 11. § (1b) pontja is hatályban volt 2022. január 1-je és 2022. április 2. között, amely szerint a Kincstár a bejelentés elmulasztása esetén a hiányzó adatok TER-be történő bejelentésének pótlására szólítja fel a mezőgazdasági termelőt. Az alperes által kifogásolt, 2022. december 31-ét követő bejelentési időpont már a 2023. évi ellések szempontjából lesz releváns. Sérelmezte, hogy az alperes tévesen értelmezte a Jogcímrendeletben előírtakat, de

még a bejelentési kötelezettség elmulasztása sem hatalmazza fel a hatóságot a támogatás elutasítására. A támogatás nyújtásának jogszabályi feltételei teljesültek, de időbeli mulasztás esetén sem lenne lehetséges a támogatásból való kizárás, ugyanis az Eljárási tv. 30/A. §-a lenne alkalmazandó, azaz mulasztási bírság kiszabása. Kifogásolta, hogy az alperes tévesen kiterjesztően alkalmazta a 640/2014/EU rendeletet is, ugyanis a szankcionált bejelentések nem a támogatásban kérelmezett egyedekre, hanem a szaporulatukra vonatkoznak, míg az EU rendeletek a kérelmezett egyedek meg nem felelése esetén írnak elő jogkövetkezményeket; hivatkozott e körben a 30-31. cikkekre, kiemelten a 30. cikk (4) bekezdés e) pontjára. A hatóságokat akkor is tényállás tisztázási kötelezettség terheli, ha az ügyfél mulasztást követett el.

[15] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az elsőfokú hatóság az ENAR, a TIR és TER rendszerben található adminisztratív ellenőrzést követően hozta meg döntését. A tárgyi szaporítási eseményekre 2022. május 1-je és 2022. december 31-e között került sor, melyhez képest a bejelentés késedelmesen, a tárgyév december 31-ét követően történt meg, a kérelmezett egyedek elutasítása indokolt volt. A keresetlevélben is felhívott 640/2014/EU rendeletnek a 30. cikk (4) bekezdés d) pontjában foglalt rendelkezéséhez képest a tárgyi ügyben nem a nyilvántartási adatok hibás bejegyzéséről, vagy utólag hibássá válásáról van szó, hanem bejelentési kötelezettség határidejének elmulasztásáról. Az alperes a per során hivatkozott a Kúria Kfv.V.35.597/2021/8. számú ítéletére is.

A jogerős ítélet

[16] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét alaposnak találta, ezért a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 88. § (1) bekezdés alkalmazásával az alperesi határozatot – az elsőfokú közigazgatási szerv határozatára is kiterjedő hatállyal – megsemmisítette, és az elsőfokon eljáró hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

[17] Az ítélet indokolása szerint a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontja a támogatás feltételeként többek között tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá között történt ellésekhez kapcsolódó szaporítási esemény bejelentését írta elő, helytálló ezért az a felperesi jogértelmezés, amely szerint a tárgyévi szabad és háremszerű pároztatások tárgyévi regisztrációja nem támogatási feltétel. Kiemelte, hogy a jogszabályhely nyelvtani értelmezése is ezt támasztja alá, mert amennyiben – az alperesi jogértelmezésnek megfelelően – a jogalkotó valamennyi, tehát a tárgyévi szabad és háremszerű pároztatás tárgyévi regisztrációját kívánta volna támogatási feltételként előírni, akkor a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontjában a „szabad és háremszerű pároztatás” előtt „a” határozott névelőt alkalmazott volna. Hangsúlyozta, hogy ugyan a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdése valóban a tárgyév december 31-ét szabja határidőként a TER-be történő bejelentésre, azaz csak az ezen időpontig hibátlanul bejelentett pároztatásokat lehet a támogatás szempontjából elfogadni, de a 11. § (1) bekezdés d) pontjára tekintettel a jogalkotó csak a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá közötti ellések regisztrációját tekintette támogatási feltételnek. Ebből következően csak azon szaporítási események bírnak jelentőséggel, amelyek tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá közötti ellésekhez kapcsolódnak.

[18] Kifejtette, hogy a felhívott két jogszabályi rendelkezés célja, hogy a Magyarországon tartott állatok vérvonala, származása nyomon követhető legyen a központi regisztráció alapján (ahogyan arra az alperes is hivatkozott a beadványában), megállapíthatóvá váljon, hogy mely egyed mely apa- és anyaállattól származik. A szaporítási események központi regisztrációjának ezért tulajdonított jelentőséget a jogalkotó, azonban nem minden szaporítási eseményhez kapcsolódik fogantatás, és nem minden fogantatáshoz kapcsolódik ellés, vagyis a támogatásra jogosultság szempontjából is kizárólag azon szaporítási események bejelentése bír – a támogatásra való jogosultság szempontjából – jelentőséggel, amelyeket ellés is követ, és a tárgyévi szaporítási események eredményessége csak a vemhességi idő (279-290 nap) lejártá után derül ki. Ezt, mint teleologikus értelmezést az elsőfokú bíróság a nyelvtani értelmezés megerősítéseként tekintette.

[19] A jogerős ítélet kitért arra is, hogy az alperes - a bíróság azon felhívására, hogy miként és milyen határidőn belül kell a TER-be bejelenteni a háremszerű és szabad pároztatásokkal megvalósuló szaporítási eseményeket, - a válaszában határidőt nem jelölt meg, csak a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésére hivatkozott, amely azonban csak a támogatási feltételek teljesítésére vonatkozik. A törvényszék megjegyezte, hogy az elsőfokú határozat utalt a 119/2007. FVM rendeletben és az ENAR rendeletben meghatározott bejelentési határidőkre, azonban e jogszabályhelyek nem jelölik meg egyértelműen, hogy egy szabad vagy háremszerű szaporítási eseményt hány napon belül kell bejelenteni; egyébként is életszerűtlen lenne, ha a jogalkotó azt várta volna el a termelőktől, hogy egy tárgyévi május 1-je és a december 31-e között tartó szabad és háremszerű szaporítást a szaporítási esemény befejezésének napján jelentsék be a TER-be (a támogatási jogosultság elvesztése terhével). Nem találta alkalmazhatónak a perbeli jogvita eldöntésére sem a felperes által hivatkozott kúriai döntéseket, sem az alperes által felhívott Kfv.V.35.597/2021/8. számú kúriai döntést, mert megállapítása szerint azok tényállása alapvetően eltért a jelen ügy tényállásától.

[20] A törvényszék az új eljárásra előírta, hogy az elsőfokú hatóságnak azt kell vizsgálnia, hogy a tárgyévi január 1-je (2022. január 1.) és a birtokon tartási idő lejártá (2022. november 13.) között milyen ellések történtek a felperes állományában, és az azokhoz tartozó szaporítási események tárgyévi december 31-ig, azaz 2022. december 31-ig hibátlanul bejelentésre kerültek-e a központi adatbázisba.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélet ellen az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben az ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokon eljáró bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte állítva, hogy az az ügy érdemére kiható módon jogszabálysértő, ugyanis tévesen értelmezte a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdését.

[22] E jogszabályhely szöveghű értelmezéséből egyértelműen következik, hogy a felperes által alkalmazott szabad és háremszerű pároztatásokat a TER-ben a tárgyévi december 31-ig hibátlanul be kell jelenteni, függetlenül az ellésektől és azok időpontjától, amelyeknek a felperes késedelmesen, 2023. február 24-én tett eleget, annak ellenére, hogy a bejelentés

határidejéről külön tájékoztató levél került kiküldésre. A fenti jogszabályhelyből nem következik az, hogy csak a tárgyévben ellést eredményező szaporítási eseményeket kell bejelenteni, az előírás a támogatás alapfeltételeként a tárgyévben történt szaporítási esemény, nem pedig az ellést eredményező szaporítások bejelentését jelöli meg. A Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdését, a 11. § (1) bekezdés d) pontját is a Jogcímrendelet állattenyésztési ágazatban alkalmazandó termeléshez kötött közvetlen támogatásokról szóló II. fejezete tartalmazza; a II. fejezet 6. címe a közös szabályok között a 9. § (6a) bekezdésében általános jelleggel teszi az állattenyésztési ágazatban, így az anyatehén tartásban is alkalmazandó támogatás feltételévé a szaporítási adatok TER-be történő bejelentését a tárgyév december 31. napjáig.

[23] Hivatkozása szerint a tagállamoknak lehetősége van a jogosultsági kritériumok vonatkozásában részletszabályok kidolgozására és mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a támogatásra való jogosultság feltételeinek meghatározása tekintetében. Az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) a 2024. július 4-én hozott C-538/22. számú ítéletében részletesen foglalkozott a kérdéssel, és abból következik, hogy a 1307/2013/EU rendelet 52. cikkének (9) bekezdése felhatalmazza a Bizottságot arra, hogy e rendelet 70. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el többek között a termeléstől függő támogatás nyújtására vonatkozó feltételek meghatározása céljából. A Bizottság 639/2014/EU rendeletének „A támogatás odaítélésének feltételei” című 53. cikk (1) bekezdése ennek megfelelően előírja, hogy a tagállamok a termeléstől függő támogatási intézkedésekre vonatkozó jogosultsági kritériumokat meghatározzák. A Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésében és a 11. § (1) bekezdés d) pontjában írt támogatási feltétel meghatározása során a magyar jogalkotó a számára biztosított mérlegelési jogkört az alkalmazandó uniós jogi rendelkezésekkel összhangban gyakorolja.

[24] Az alperes továbbra is hivatkozott a 640/2014/EU rendelet 30. cikk (4) bekezdésére, amelyre tekintettel az elkésett bejelentés miatt az érintett egyedekre vonatkozóan az elutasítás jogszerű volt. Ismételten utalt a Kúria Kfv.V.35.597/2021/8. számú döntésére.

[25] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte, az ítélet jogszerűségére tekintettel. Megismételte, hogy a Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontja az ellésekhez és nem a tárgyévi vemhesülésekhez kapcsolódó szaporítási esemény bejelentési kötelezettsége terheli a termelőt. Az alperes téves álláspontja miatt nem csak az adott jogcím szerint igényelt állatokra vonatkozó szaporítási eseményeket, hanem valamennyi szaporítási eseményt vizsgálta. Az EU rendeletek ugyanakkor a kérelmezett egyedek meg nem felelése esetén írnak elő jogkövetkezményeket, míg a szankcionált bejelentések egy része nem a kérelmezett egyedekre, hanem szaporulatukra vonatkozik.

[26] A felperes álláspontja szerint az uniós jogi előírások alapján megállapítható, hogy a szaporítási események nem tartoznak a szarvasmarha ENAR nyilvántartás körébe. E vonatkozásban idézte a Bizottság 639/2014/EU rendeletének 53. cikk (4) bekezdésében foglaltakat: amennyiben a termeléstől függő támogatás szarvasmarhafélékre [...] vonatkozik, a tagállamok a támogatás jogosultsági feltételeként meghatározzák az állatok azonosítására és nyilvántartására vonatkozóan az 1760/2000/EK Európai Parlamenti és Tanácsi rendeletben, illetve a 21/2004/EK Tanácsi rendeletben előírt követelményeket. Kiemelte, hogy az ENAR rendelet ugyanakkor olyan követelményt nem tartalmaz, amely szerint az ENAR-ba az ellésekhez nem kapcsolódó szaporítási eseményeket be kellene jelenteni. E körben a felperes

viSSzaútaLt a keresetében foglaltakra, miszerint az 1760/2000/EK rendelet, és a felhívott uniós jogszabályi helyek a szarvasmarhák azonosítási és nyilvántartási rendszerére vonatkoznak, az ezekkel kapcsolatos kötelezettségek megszegésére, de a tenyésztési rendszerekkel kapcsolatos adatszolgáltatásra nem vonatkoznak. A tenyésztési rendszerekkel kapcsolatos adatszolgáltatási hiányosságok ezért nem alapozzák meg a szankciók alkalmazását.

A Kúria döntése és jogi indokai

[27] Az alperes felülvizsgálati kérelme az alábbiak szerint alapos.

[28] A jogerős ítélettel szemben jogszabálysértésre, vagy a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérésre hivatkozással van helye felülvizsgálatnak. A Kúria a jogerős ítéletet – a bizonyítás és vizsgálat hivatalbóli elrendelésének körén kívül – csak a felülvizsgálati kérelem, a csatlakozó felülvizsgálati kérelem, és a felülvizsgálati ellenkérelem keretei között vizsgálhatja felül [Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó Kp. 108. § (1) bekezdése], az eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor rendelkezésre álló iratok és bizonyítékok alapján dönt [Kp. 120. § (5) bekezdés].

[29] Az alperes felülvizsgálati kérelmében a szaporítási eseményekhez kapcsolódó adatbejelentés tekintetében tett bírósági megállapításokat vitatta.

[30] A Kúria elsőként a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésében foglaltak elsőfokú bírósági értelmezését vizsgálta. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az alábbiakra is figyelemmel jogsértően foglalt állást, amikor rögzítette, hogy a jogalkotó kizárólag a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejártá közötti ellések regisztrációját tekintette támogatási feltételnek, azaz csak azon szaporítási események bírnak jelentőséggel, amelyek tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejártá közötti ellésekhez kapcsolódnak és nem valamennyi, az adott évben elvégzett szaporítási esemény.

[31] A perbeli esetben a Jogcímrendelet alapján igényelt támogatás az ügy tárgya, azonban a Kúria az Európai Mezőgazdasági Garancia Alapból finanszírozott egységes területalapú támogatás, valamint az ahhoz kapcsolódó átmeneti nemzeti támogatás igénybevételével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 5/2015. (II. 19.) FM rendelet (továbbiakban: 5/2015. FM rendelet) alapján nyújtott átmeneti nemzeti anyatehéntartás támogatás tárgyú ügyekben már kifejtette az álláspontját, amelyet jelen végzés a későbbiekben részletez. Azt azonban előrebocsátja, hogy a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdése és az 5/2015. FM rendelet 7. § (2b) bekezdése azonos szövegezést alkalmaz: „Az adott támogatási jogcím vonatkozásában igényelt állatokra vonatkozó adminisztratív ellenőrzés során kizárólag azon szaporítási események (beleértve a háremszerű és szabad pároztatásokat is) tekinthetőek a támogatás szempontjából elfogadhatónak, és támogatás csak azon adatok figyelembevételével állapítható meg, melyek a Termékenyítési Rendszerbe az arra rendszeresített bizonylaton és formában tárgyév december 31-éig hibátlanul bejelentésre kerülnek.”

[32] A Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontja és az 5/2015. FM rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja is lényegében azonos támogatási feltételt fogalmaz meg az alábbiak szerint.

[33] A Jogcímrendelet 11. § (1) bekezdés d) pontja értelmében: „Anyatehéntartás támogatására az a mezőgazdasági termelő jogosult, aki vagy amely (...) gondoskodik az állattenyésztésről szóló kormányrendeletben foglaltak szerinti apaállat-használatról, és a támogatásra bejelentett állatállományában központi lajstromszámmal ellátott, az a) pont alapján támogatható fajtájú tenyészbikát vagy mélyhűtött spermát, petesejtet vagy embriót használ, valamint gondoskodik a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá között történt ellésekhez tartozó termékenyítések (fedeztetések), szabad és háremszerű pároztatások és embrió-átültetések központi adatbázisban történő regisztrációjáról.”

[34] Az 5/2015. FM rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontja szerint: „Az anyatehéntartás termeléshez kötött támogatásának feltétele, hogy a mezőgazdasági termelő (...) gondoskodik a 188/2019. (VII. 30.) Korm. rendeletben foglaltak szerinti apaállat-használatról és a támogatásra bejelentett állatállományában központi lajstromszámmal ellátott, a (2) bekezdés alapján támogatható fajtájú tenyészbikát vagy mélyhűtött spermát, petesejtet vagy embriót használ, valamint gondoskodik a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá között történt ellésekhez tartozó termékenyítések (fedeztetések), szabad és háremszerű pároztatások és embrió-átültetések központi adatbázisban történő regisztrációjáról,”

[35] A Kúria a jelen felülvizsgálati eljárás tárgyát képező jogerős ítélet kihirdetését követően 2025. február 27-én hozott Kfv.I.35.260/2024/6. számú ítéletében vizsgálta többek között a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdésében foglalt feltételt és az 5/2015. FM rendelet 7. § (2b) bekezdésében írt feltételt. Megállapította, hogy a két előírás „[45] azonos módon arról rendelkezik, hogy az adott támogatási jogcím vonatkozásában igényelt állatokra vonatkozó adminisztratív ellenőrzés során kizárólag azon szaporítási események tekinthetők a támogatás szempontjából elfogadhatónak és a támogatás csak azon adatok figyelembevételével állapítható meg, amelyek a termékenyítési rendszerbe az arra rendszeresített bizonylaton és formában tárgyév december 31-ig hibátlanul bejelentésre kerülnek.”

[36] A Kúria továbbá a 2025. február 20-án hozott Kfv.I.35.283/2024/5. számú ítéletében vizsgálta az 5/2015. FM rendelet 7. § (2b) bekezdésében és 13. § (3) bekezdés c) pontjában írt támogatási feltételek viszonyát és a 7. § (2b) bekezdése kapcsán kifejtette, hogy „[36] (...) az anyatehén támogatás szempontjából nem kizárólag az ellésekhez kapcsolódóan kell a szaporítási eseményeket vizsgálni, hanem valamennyi az adott évben elvégzett szaporítás tekintetében ellenőrizni kell a bejelentések szabályszerűségét. A (...) 7. § (2b) bekezdése nem egy konkrét anyatehén vonatkozásában írja elő a tárgyévi szaporítási esemény bejelentését, hanem az igényelt állomány vonatkozásában, függetlenül az ellésektől és azok időpontjától.” Az 5/2015. FM rendelet „[37] (...) III. fejezet 4. címe a közös szabályok között a 7.§ (2b) bekezdésében általános jelleggel teszi az állattenyésztési ágazatban, így az anyatehéntartás támogatás kapcsán is alkalmazandó támogatási feltétellé a szaporítási adatok Termékenyítési Rendszerbe történő bejelentését a tárgyév december 31. napjáig. Az átmeneti nemzeti anyatehéntartás támogatásra vonatkozó további szabályokat, követelményeket a III. fejezet 7. alcíme tartalmazza, amely azonban nem minősül a 7.§ (2b) bekezdéséhez képest speciális

szabálynak, nem rontja le annak rendelkezéseit, hanem az általános feltételeken felül további feltételeket határoz meg a támogatásra való jogosultság körében. (...)”.

[37] A jelen esetben a tárgyi támogatásra a Jogcímrendelet irányadó, a Jogcímrendeletnek „az állat tenyésztési ágazatban alkalmazandó termeléshez kötött közvetlen támogatásokról szóló II. fejezet” 6. címe tartalmazza a közös szabályokat. Ilyen közös szabály a 9. § (6a) bekezdése, amely tehát általános jelleggel írja elő az állattenyésztési ágazatban azt a támogatási feltételt, hogy a szaporítási adatokat a Termékenyítési Rendszerbe tárgyév december 31. napjáig be kell jelenteni. Az előírás általános jellegére tekintettel az anyatehéntartás támogatás kapcsán is irányadó. A részletes szabályokat az anyatehéntartás támogatásra vonatkozóan a II. fejezet 8. címe tartalmazza, ezek között található a 11. § (1) bekezdés d) pontja. Ennek értelmében (az egyéb jogszabályi feltételeken túl) az anyatehéntartás támogatására az a mezőgazdasági termelő jogosult, aki vagy amely gondoskodik a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá között történt ellésekhez tartozó termékenyítések (fedeztetések), szabad és háremszerű pároztatások és embrió-átültetések központi adatbázisban történő regisztrációjáról.

[38] A tárgyi ügyben is az a jogértelmezés helytálló, amely szerint a 11. § (1) bekezdés d) pontja nem minősül a 9. § (6a) bekezdéséhez képest speciális szabálynak, nem rontja le annak rendelkezéseit, hanem az általános feltételeken felül további feltételeket határoz meg a támogatásra való jogosultság körében. Téves tehát az a felperesi érvelés és az elsőfokú bíróságnak az a nyelvtani és teleologikus értelmezés útján tett megállapítása, hogy a jogalkotó kizárólag a tárgyév január 1. és a birtokon tartási idő lejáratá közötti ellések regisztrációját tekintette támogatási feltételnek, és csak ezen ellésekhez kapcsolódó szaporítási események bejelentése bír jelentőséggel.

[39] A Kúria által kifejtett jogértelmezés szerint tehát az 5/2015. FM rendelet 7. § (2b) bekezdése alapján általános jellegű támogatási feltétel, hogy az ügyfél az adott támogatási jogcím vonatkozásában igényelt állatokra a tárgyévi szaporítási eseményeket a TER-be a tárgyév december 31. napjáig hibátlanul bejelentse, függetlenül attól, hogy a tárgyévben azokból származik-e ellés vagy sem. A tartalmi és szövegszerű azonosság folytán a Kúria a Jogcímrendelet alapján igényelt támogatás esetére is alkalmazandónak tartja ezen megállapításokat.

[40] A jelen esetben a felperes a szaporítási esemény bejelentését nem tette meg 2022. december 31-ig, arra elkésztett, 2023. február 24-én került sor. Ennyiben az alperes felülvizsgálati kérelme alapos.

[41] Az elsőfokú bíróság– a támogatási feltételnek minősülés szempontjából eltérő jogi álláspontja miatt – a kereset egyéb hivatkozásait (a szankcionálás lehetőségének kizártsága, az EU rendeletekre is figyelemmel a kérelmezett egyedet lehet-e meg nem határozottnak tekinteni, ha a kifogásolt bejelentések egy része nem a kérelmezett egyedekre, hanem a szaporulatukra vonatkozik) nem bírálta el, az elbírált jogkérdést illetően pedig a jogerős ítélet jogszabálysértő, ezért azt a Kúria a Kp. 121. § (1) bekezdés a) pontja alkalmazásával hatályon kívül helyezte, az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasította.

[42] A Kúria a megismételt eljárás érdemére vonatkozóan hangsúlyozza, hogy a Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdése szerinti támogatási feltételt a mezőgazdasági termelőnek *hibátlan* bejelentéssel kell teljesítenie. Az ügyfél felelőssége így a támogatási jogszabály alapján a támogatással érintett egyedek fedeztetésének *hibátlan* bejelentése, amelynek elmaradása a támogatási feltételeknek való meg nem felelést jelenti.

[43] A támogatási feltétel nemteljesítésének súlya, a támogatási kérelem elutasítása és áthúzódó szankció megállapíthatósága tekintetében azonban kiemelendő, hogy valamennyi szaporítási esemény bejelentésének támogatási feltételként való előírása a Kúria értelmezése szerint azt a célt szolgálja, hogy kizárólag azok a gazdaságok részesüljenek támogatásban, amelyek nem csupán a szorosan vett támogatási jogszabályoknak, hanem általánosságban a szakmai kötelezettségeket tartalmazó előírásoknak is megfelelnek. A perbeli támogatás az anyatehéntartást célozza, amely feltételeit a Jogcímrendelet 11. §-a részletezi. Lényeges feltétel a támogatással érintett egyedek fajtája, az ENAR-ban való szerepeltetése, a megfelelő fajtájú apaállat használata, a birtokon tartási idő, az ellési arány megtartása, a borjak anyaállattal való tartási idejének betartása.

[44] Az anyatehén támogatás célja szempontjából a Kúria álláspontja szerint nem tűnik meghatározó hiányosságnak, ha az állattartó *a tárgyévi elléssel nem érintett* szaporítási eseményt késedelmesen, a tárgyév elteltét követően jelenti be, ugyanis az a támogatási cél megvalósulását csak abban az esetben sérti, ha az azokból származó ellésekhez kapcsolódó bejelentések maradnak el.

[45] Az *ellésekkel nem érintett* szaporítási események bejelentési kötelezettségének megszegése, mint meg nem felelési ok súlyossága tekintetében a Kúria a Kfv.VI.35.286/2024/11. számú végzésének [42] bekezdésében szintén állást foglalt, és kimondta, hogy az nem esik egy tekintet alá az ellésekkel kapcsolatos szaporítási események bejelentésére vonatkozó kötelezettség megszegésének súlyával.

[46] Kiemeli a Kúria azt is, hogy a szaporítási események TER-be való bejelentésének pontos tartalmát sem támogatási, sem állattenyésztésről szóló jogszabály nem határozza meg. A Jogcímrendelet 9. § (6a) bekezdés szerinti „*hibátlan*” bejelentés, mint támogatási feltétel szempontjából ennek kiemelt jelentősége van.

[47] Az ENAR rendelet nem rendelkezik a szaporítási események bejelentéséről.

[48] Az állattenyésztésről szóló 188/2019. (VII. 30.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 188/2019. Korm. rendelet) 4. § (2) bekezdése csupán azt rögzíti, hogy a fedeztetéseket, termékenyítéseket minden esetben dokumentálni kell, és az elismert tenyésztési programban szereplő fedeztetési, termékenyítési dokumentum adatait be kell jelenteni az országos állattenyésztési adatbázisba. A 2. § 11. pontja szerint az országos állattenyésztési adatbázis a NÉBIH által működtetett, az állattenyésztéssel, a tenyésztőkkel, a tartókkal és a tulajdonosokkal kapcsolatos adatok nyilvántartására szolgáló adatbázis. A 2. § 18. pontja

szerint *tenyésztési adat*: az e rendelet hatálya alá tartozó állatfajták egyedeinek, csoportjainak jogszabályban vagy a tenyésztési programban meghatározott adatai. Az 53. § (1) és (2) bekezdése szerint a jóváhagyott tenyésztési programban szereplő fajta tenyésztési adatait a törzskönyvben vagy a tenyésztési főkönyvben kell nyilvántartani, és azokat a NÉBIH honlapján közzétett útmutató szerint az országos állattenyésztési adatbázisnak *haladéktalanul* át kell adni. A tenyésztési adatok akkor válnak hitelessé, ha azokat a vonatkozó előírások szerint vezetik, a fajta nyilvántartásba vételét követően az adatfelvételezést a NÉBIH ellenőrizte, és az adatokat az országos állattenyésztési adatbázisba az ellenőrzést követően befogadta. A tenyésztési adatok NÉBIH részére való bejelentését tehát a tenyésztőnek, nem az állattartónak kell elvégeznie, míg az állattartó bejelentési kötelezettségének körét az 57. § (1) bekezdése szabályozza: „Az állattartónak az állat hasznosítási irányától függetlenül, annak megszületését követően gondoskodnia kell az állatnak a mezőgazdasági haszonállatok egyes egyedeinek jelöléséről szóló jogszabályban, az Európai Unió általános hatályú, közvetlenül alkalmazandó jogi aktusában vagy – jogszabályi rendelkezés hiányában – a tenyésztési programban meghatározott időn belül és meghatározott körben, faji sajátossága szerint meghatározott módon, egyedi vagy csoport részeként történő megjelöléséről, továbbá a jelölés adatainak, valamint az állatok tartózkodási helyére és mozgására vonatkozó jogszabályban előírt adatoknak a nyilvántartásba vételéről”. Az 57. § (2) bekezdés pedig kimondja, hogy „Az állattartók, valamint az állatok megjelölésében és mozgatásában részt vevő más személyek az állatok egységes nyilvántartási és azonosítási rendszeréről szóló rendeletben előírt adatszolgáltatást az országos állattenyésztési adatbázis felé kötelesek megtenni.” Az állattenyésztés részletes szabályairól szóló 45/2019. (IX. 25.) AM rendelet sem ad iránymutatást a háremszerű és szabad pároztatások bejelentéseinek szabályait illetően. A kötelezően alkalmazandó TER adatlapon pedig mind a pároztatás kezdetének, mind a végének időpontját fel kell tüntetni (megjegyzést érdemel, hogy ez akár éven átnyúló időpontokat jelenthet a háremszerű és szabad pároztatások esetén).

[49] A 188/2019. Korm. rendelet 92. § (1) bekezdése kimondja, hogy „Ez a rendelet a fajtatiszta tenyészállatok, hibrid tenyészsertések és szaporítóanyagaik Unión belüli tenyésztésének, kereskedelmének és az Unióba történő beléptetésének tenyésztéstechnikai és származástani feltételeiről, a 652/2014/EU rendelet, a 89/608/EGK és a 90/425/EGK tanácsi rendelet módosításáról, valamint az állattenyésztés tárgyában hozott egyes jogi aktusok módosításáról és hatályon kívül helyezéséről szóló, 2016. június 8-i (EU) 2016/1012 európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtásához szükséges rendelkezéseket állapítja meg.” A bejelentés pontos adattartalmát ezen rendeletek sem tartalmazzák.

[50] Az előzőekből következően a háremszerű és szabad pároztatások, mint szaporítási események bejelentésének időpontját a nemzeti és uniós állattenyésztési jogszabályok nem határozzák meg, erre az elsőfokú bíróság is utalt. A „*hibátlan bejelentés*”, mint támogatási feltétel tartalma tehát a bíróság által állapítandó meg a fentiekre is figyelemmel, a jogszabályokra és a szakmai szabályokra tekintettel.

[51] Vizsgálandó ezért, hogy a háremszerű és szabad pároztatások bejelentési kötelezettsége milyen időponttól állt fenn, annak teljesítése a támogatási év december 31-ig lehetséges volt-e (figyelemmel annak lehetőségére, hogy adott esetben a pároztatások végének időpontjai akár éven átnyúló időpontokat jelenthetnek a háremszerű és szabad pároztatások esetén). E körben értékelendő a perben hivatkozott tájékoztató levél és az

interneten elérhető, „*Útmutató tenyészetek részére a TER Szarvasmarha Termékenyítési Rendszer bizonylatainak használatához*” című kiadvány tartalma is.

[52] Amennyiben fennállt az érintett szaporítási eseményeket illetően a 2022. december 31-ig a bejelentési kötelezettség, a bejelentési határidő elmulasztásának jogkövetkezményeit az Európai Unió rendelkezései alapján kell meghatározni, ugyanis a Jogcímrendelet 4. § (2), (4), (5) bekezdése a feltételeknek való meg nem felelés szankcionálására az ott szereplő uniós jogszabályokat rendeli alkalmazni.

[53] A Jogcímrendelet 4. § (2) bekezdése értelmében „A Kincstár a támogatásról szóló döntést az 1306/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben, a 640/2014/EU bizottsági felhatalmazáson alapuló rendeletben és a 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendeletben foglalt ellenőrzéseket követően, az azokban foglalt csökkentésekre és egyéb szankciókra vonatkozó szabályok figyelembevételével hozza meg.” A 4. § (4) bekezdése szerint „Az ellenőrzés során a támogatás feltételeinek – beleértve a kölcsönös megfeleltetés feltételeit is – való meg nem felelés esetén a támogatási összeg meghatározása során a 640/2014/EU bizottsági felhatalmazáson alapuló rendelet 13., 15., 30–32., 34., és 37–41. cikkében foglalt jogkövetkezményeket a II. fejezet szerinti támogatások esetében (...) kell alkalmazni.” A 4. § (5) bekezdése kimondja „A támogatási feltételeknek való megfelelés ellenőrzése során a 809/2014/EU bizottsági végrehajtási rendelet 24–29., 30(e), 33–36., 42. és 43. cikkében foglalt jogkövetkezményeket a II. fejezet szerinti támogatások esetében (...) kell alkalmazni.”

[54] Vizsgálandó ezért a jogkövetkezmények körében, a felperesi kereset és az alperesi határozat által is felhívott 640/2014/EU rendelet 30. cikk (4) bekezdés e) pontja, vagyis az, hogy a szaporítási események késedelmes bejelentése a 30. cikk (4) bekezdés e) pontja alá tartozó számítógépes adatbázissal kapcsolatos meg nem felelés esete-e. A 640/2014/EU rendelet ugyanis úgy rendelkezik, hogy amennyiben a feltárt meg nem felelés az állatokkal kapcsolatos események számítógépes adatbázisba történő késedelmes bejelentéséhez kapcsolódik, az érintett állatot meghatározottnak kell tekinteni, ha a bejelentésre a birtokon tartási időszak kezdete vagy a 639/2014/EU felhatalmazáson alapuló rendelet 53. cikkének (4) bekezdésével összhangban meghatározott referencia-időpont előtt került sor. Vizsgálandó, hogy a kérelmezett egyed mikor tekinthető meg nem határozottnak.

[55] Annak megítélésekor tehát, hogy a felperesre alkalmazott jogkövetkezmény törvényesnek tekintendő-e, a Jogcímrendelet fenti előírásában szereplő uniós rendelkezéseket kell alapul venni, az alkalmazható jogkövetkezmények pontos tartalmát pedig az uniós rendeletek fogalomhasználata szerint kell meghatározni. Kizárólag jogszabályi hivatkozásokkal alátámasztott érvelés és döntés felel meg a törvényesség követelményének.

[56] Az alperes a Kúria Kfv.V.35.597/2021/8. számú ítéletére hivatkozott, amelyet azonban a Kúria a jelen ügyben új ügyazonosság hiányában nem talált alkalmazhatónak. Megállapítható, hogy a Kúria Kfv.V.35.597/2021/8. számú ítéletének alapjául szolgáló ügyben az alperesi határozat négy elutasítási okon alapult: 1. nem teljesült a hat hónapos birtokon tartási kötelezettség, 2. szaporítási események nem kerültek bejelentésre; 3. a nem nőivarú egyedek nem támogathatók és 4. a kiesés-pótlás nem fogadható el. Az ügy tehát lényeges tényállási elemeiben eltér a jelen ügy tényállásától. Emellett a Kúria az elléshez kapcsolódó, tehát az 5/2015. FM rendelet 13. § (3) bekezdés c) pontjában szabályozott

bejelentési kötelezettség elmulasztását minősítette a 640/2014/EU rendelet 30. cikk (4) bekezdése szempontjából relevánsnak. Nincs ügyazonosság: eltérő anyagi jogi háttérű, azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő kérelmet tartalmazó, vagy azonos anyagi jogi háttér mellett eltérő tényállású közigazgatási ügyek és annak alapján indult közigazgatási jogviták között. (JPE.I. 60.002/2021/7. [20]-[21]).

[57] A megismételt eljárásban a törvényszék köteles a Kúria iránymutatásának megfelelően a felperes 2022. évi anyatehéntartás-támogatás kifizetése iránti támogatási kérelmét elbíráló alperesi határozat jogszerűségét a keresetlevélben foglalt jogsérelmek szempontjából teljeskörűen elbírálni.

A döntés elvi tartalma

[58] *I. A 2022. évi termeléshez kötött anyatehéntartás-támogatás jogszabályi feltételeiben foglaltakból nem következik, hogy csak a tárgyévben ellést eredményező szaporítási eseményeket kell bejelenteni (9/2015. (III. 13.) FM rendelet).*

[59] *II. Az elléssel nem érintett háremszerű és szabad szaporítási események szabályos bejelentésének elmulasztása meg nem felelési ok, annak megállapítása esetén az állattartó kizárólag a mulasztás súlyának megfelelő szankcióval sújtható.*

Záró rész

[60] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése értelmében alkalmazandó 107. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

[61] Kúria a felperes és az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 81. § (1) és (5) bekezdése, valamint a Kp. 115. § (2) bekezdése és 110. § (3) bekezdése alkalmazásával csak megállapította, annak viseléséről az új határozatot hozó bíróság dönt. A perköltség összegét mindkét fél esetében a megbízási szerződésre figyelemmel a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alkalmazásával határozta meg, az áfa összegével növelten.

[62] A végzés elleni további felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2025. március 6.

dr. Darák Péter s.k.

Ságiné dr. Márkus Anett s.k.

dr. Márton Gizella s.k.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró

dr. Demjén Péter s.k.

dr. Stefancsik Márta s.k.

bíró

bíró

A kiadmány hiteléül:

tisztviselő